

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 n.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 11 Februarie st. v.

În decursul întregii desbateri generale, precum și în decursul desbaterii speciale de până acum asupra noului proiect de lege militară, am avut privilegiu de a vedea, ceea-ce am experiat-o de altminteala în mai multe rânduri și în trecut, că atât părinții patriei din dieta ungară, cât și acei eroi de strade, care pretind că exprimă opinia publică a întregii țări, vorbesc ca-și-când în Ungaria nu ar mai exista alt popor decât poporul maghiar, și tot ceea-ce fac, fac numai în interesul „națiunii“ maghiare, ca-și-când această „națiune“ singură ar constitui regatul ungar și celelalte naționalități sau nu există și nu au existat nici-odată, sau apoi s'au asimilat cu naționalitatea maghiară, încât nici urmă nu a mai rămas de ele.

Se vede, că concetățenii nostri maghiari nu se mai mulțumesc nici cu noțiunea națiunii ungurești politice, ci merg și mai departe și se privesc pe sine înșiși de acea „națiune“ maghiară, în care se cuprind toți Slovaci, Sârbii, Români, Sași etc. „de odinioară“.

Și apoi mâncând din acest punct de vedere greșit, ei își reclamă pentru limba lor maghiară drepturi și privilegii, prin care nu numai se alterează caracterul poliglot al acestui stat, dar se vatămă direct și favorurile ce înșiși constituția ungurească le-a garantat limbilor naționalităților nemaghiare.

Ar fi astfel, că naționalitățile nemaghiare, care formează majoritatea covârșitoare a țării, se protestează în contra pretențiilor ce le fac Maghiarii, și întocmai cum acestia își manifestează în dietă și afară de dietă nemulțumirea față cu novela militară, se protestează și ele în contra privilegiilor ce 'și-le reclamă concetățenii nostri maghiari pentru limba lor națională și se pretindă, că și limba lor se fie luată în considerare, bună-oară la depunerea examenelor de oficeri în rezervă, în măsura, în care Maghiarii vor să se considere limba lor maghiară.

Și deoarece guvernul lui Tisza cu întreg aparatul său administrativ s'a sciut îngrijii, ca naționalitățile nemaghiare, afară de vre-o doi trei Sași, să nu aibă nici un reprezentant adevărat în legislativa Ungariei, acestora un le-ar rămâne altceva, decât să deie expresiune dorințelor ori protestelor lor prin manifestațiuni de felul manifestațiunilor opoziției maghiare în contra proiectului de lege militară, folosindu-se adeocă de dreptul de liberă intrunire, de un drept, pe care îl acoardă chiar și constituția ungurească.

Presă naționalităților și în special și presa română își face, credem, datorința și își ridică vocea, de câte-ori se tractează de o călcare de lege ori de o usurpare de drept. Dar' vedem, că publiciștii nostri sunt țirți în temnițele statului, de câte-ori au curajul de a-și exprima liber convingerile lor în cutare ori cutare cestiu de vieță pentru poporul românesc. Dovadă de-esele procese de presă ale celor două organe naționale ardeleni, ale „Tribunei“ și „Gazetei Transilvaniei“, și întemnițarea redactorilor lor.

Înțelegem deci pe corespondentul nostru din Alba-Iulia, care ar voi, ca precum alții se luptă cu trup — cu suflet pentru utopii și idei nerealizabile, noi, cele aproape trei milioane de Români, să procedem și noi cu bărbăție mai mare și „să spună fiecare Român cu graiu viu, ca măcar în contra legii să nu 'i-se desconsideră limba“. E adevărat, că demonstrațiunea noastră în această direcțiune ar fi mai eclatantă și și mai îndreptățită, pentru-că am demonstra în contra unui guvern, care calcă în picioare drepturile, care ni-s'au garantat prin legi înarticate. Am lupta, ce e drept, o luptă dreaptă și patriotică, fără de a isbi în interesele imperiului austro-ungar și în dinastia habsburgică, cum o fac aceia, care actualmente se răsvăresc în numele revoluționarului Ludovic Kossuth. Și prin eventuala noastră atitudine calmă, proprie firii domoale a Românilor, am să și impunem cercurilor normative ale acestei monarhii și le-am dovedit din nou, că poporul românesc atât de mult huiduit și denunțat de dușmanii lui în timpul celor douăzeci de ani din urmă, este în adevăr un element de ordine bizuit la hotarele orientale ale imperiului habsburgic.

Rămâne însă deschisă întrebarea, dacă între actualele împregiurări am pute și isbuti cu manifestațiunile noastre pe această cale și dacă astfel „ne-am pute și împlini datorința noastră națională“?

Noi vedem cu ochii nostri toate persecuțiunile căte poporul român le îndură și de și dela stăpânitorii nostri, vedem cum, noi, publiciștii români sîntem timbrați de agitari și bănuți de a sta în legături cu pretinsele elemente turbulente de afară de granițele regatului ungar. Am avut și avem și astăzi colegi în temnițele statului și sîntem mereu amenințați cu aceste temnițe. Am văzut chiar cum a fost țirț în arest ca un criminalist un bărbat, care nu a făcut altceva, decât că a luminat pe alegătorii români din cercul său electoral asupra situațiunii în care se află astăzi

Români din statele de sub coroana Ungariei.

În cazul deci, când am voi să punem și noi la cale asemenea meșin-guri, cine ne-ar garanta, că între împregiurările, s'ar pute și excepționale, în care ne aflăm noi sub actualul sistem de guvernare, nu s'ar afla o sută și o mie de pretexte, de a se pune în mișcare în contra noastră toți gendarmii ungurești, și nu ar pute guvernul exopera chiar și o asistență militară în contra „agitatorilor“ și „răsvrătorilor valachi“.

Ar pute și fie pentru stăpânitorii nostri de astăzi o ocaziune binevenită, spre a scoate poporul din sărite prin provocări de tot felul și spre a-l presenta apoi cercurilor conducătoare ale monarhiei drept ceea-ce a fost și este și astăzi încă denunțat.

Va sosl odată și acel timp, când noi și pe această cale ne vom pute exprima dorințele și vom pute protesta în contra nedreptăților ce ni-se fac, și de sigur nu va atrna numai dela noi îmbunătățirea sorții poporului nostru. Deocamdată am lucra însă în contra propriilor noastre interese, dacă în modul acesta am oferii privilegiu binevenit adversarilor nostri de a ne turti cu totul la părete.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 Februarie st. v.

Desbaterea legii militare.

În sfârșit așadar am fi trecut fericit și preste votarea faimosului „paragraf constituțional“. Conte Albert Apponyi într'o vorbire lungă, a primit amendamentul „onoratului deputat dela Oradea“, adeocă al ministrului-president Tisza, însă 'i-a criticat aspru conduita, cu care mai întâiu a pus cestiuene de cabinet, spre scopul de a se primi nemodificat §-ul 14, și apoi tot el în calitate de deputat a venit și a propus modificarea cerută de opoziție. Conte Apponyi și-a exprimat părerea, că acest demers a subminat cu desăvârșire autoritatea șefului guvernului și a făcut acestuia cea mai lămurită invitare să se ducă dela guvern. Aceasta s'a întâmplat la 20 Februarie n. În ziua următoare s'a încheiat discuția asupra §-lui și la votare a fost primit, votând pentru partidul guvernamental și mare parte din opoziția moderată. În ziua aceasta a vorbit Desider Szilágyi și pe urmă ministrul-president Tisza. Cel dintăiu a ținut un discurs academic plin de erudițiune juridică, în care s'a încercat să dovedească tinerului Stefan Tisza, că afacerile cuprinse în legea militară nu sînt afaceri comune, ci cad

în retribuțiunea legislaturii ungare. Cel din urmă a lăsat să culmineze vorbirea sa în aceea, că până când se bucură de încrederea factorilor constituționali competenți, adeocă a Coroanei și a majorității parlamentare, nu va face opoziției plăcerea de a se duce.

Va să și dică preste §-ul acesta primejdios ar fi trecut dl Tisza. Trece-va și preste celelalte?

Nu se poate încă sci. „Neue Fr. Presse“ anunță, că la §-ul 25 opoziția va face și mai multă gălgăie ca la §. 14. Se prevede, că și cravalele de strade vor reîncepe atunci cu vehemență potențată. Se înțelege de sine, și §. 14 și §. 25 nu sînt decât pretexte de a răsturna guvernul.

În legătură cu discuția parlamentară asupra legii militare înregistrăm o voce țiaristică ce conține mult adevăr, deși este de tot neobișnuită în Ungaria, decând perciunii au devenit un articol de modă în toaleta opiniunii publice. „Westungarischer Grenzbote“ dela 14 Februarie nou scrie următoarele:

„Independența Ungariei ca stat și caracterul național al instituțiilor sale este amenințat cu totul de alți factori, decât de armata comună, și suferă sub influențe cu mult mai rele decât sub cele ale limbei de comandă unitare. Ce prețuește independența noastră ca s'at, când un singur Ovreu ține cu desăvârșire în mâni nervul de vieță al fiecărui stat, finanțele, și nu numai ne omoară cu cămătăria, ci ne poate face bancroți în fiecare moment, dacă guvernul nominal independent în faptă nu 'i împlinesce voința“?

„Cum se aibă instituțiunile noastre un caracter național-unguresc, când parlamentul, care însuși este șablonul rău al unui original străin și creează aceste instituțiuni, stă cu desăvârșire sub influența ovrismului; când în Ungaria nu se poate exprima ori scrie nici o idee, care nu convine Ovreilor, pentru-că Ovreii nu numai au în mâni întreaga presă țiaristică, ci exerciază preste tot și asupra literaturii o stăpânire absolută; când vechia burghesime ungurească și vechia țerănime ungurească, simburile cel sănătos al poporului unguresc, se nimicesc în mod sistematic și se alungă de pe casa și pământul său. În adevăr, acela, cărui fi zace la inimă înainte de toate menținerea independenței Ungariei ca stat și a caracterului național al instituțiilor ei, acela caută pe dușman în altă tabără, ear' nu în armata comună.“

Voci importante germane despre politica maghiară.

„N. Fr. Pr.“ primesce din Berlin următoarea telegramă:

„Norddeutsche Allg. Zig“ vorbește cu asprime contra opoziției unguresci și cu deosebire contra conduitei din urmă a stângei extreme. „Proiectul lui Pázmándy, de a se înființa o ligă a patrioților maghiari“ — țice organul lui Bismarck — „face critica imparțială și condamnă întreagă lucrarea opoziției. În faptă Ungaria este stăpână preste soarta sa, ca nici-odată până acum, ear' dl Tisza este un conducător al tendențelor naționale, un reprezentant al drepturilor naționale, ca-și-care din punctul de vedere al idealului de stat maghiar mai bun nu se poate. Și pe acest politic, care se caracterizează prin executarea consecventă a maghiarisării statului ungar în ciuda tuturor pedecilor, voește opoziția să-l contracareze, copiând șovinismul francez și importând sub flamura ligei patrioților o politică de contrabandă de categoria cea mai îndolnică.“

„Die Post“ scrie următoarele.

Până acum s'a creșut în Germania, că învingea rea opoziției unguresci ar pute răsturna persoane, dar' nu sistemul și cu deosebire nu dualismul și alianța austro-germană. Tactica actuală a opoziției unguresci, care voește să împartă armata în două, dovedește tocmai contrarul. Ear' minoritatea opozițională din Ungaria va învinge. În punctele limbii și ale contingentului de recruti a silit deja guvernul să capituleze. Probabilitatea este mare, că va succede răsturnarea cabinetului, ear' atunci opoziția, ajunsă la guvern, va urmări mai departe scopurile sale de a rumpe Ungaria decătră alianța cu Germania și decătră dualism. Și astfel se deschide o perspectivă, care poate schimba întreagă formațiunea Europei centrale și toate căile politice ei“.

Foile liberale vorbesce cu ironie despre proiectul lui Pázmándy, de a copia pe Deroulède.

Noul cabinet francez.

După cea mai nouă sciire telegrafică, presidential Carnot a numit noul cabinet al republicii franceze, care s'a constituit astfel: Tirard: presidiu și comerț; Constans: interne; Rouvier: finance; Thevenet: justiție; Fallieres: instrucție; Faye: agricultură; Yves Guyot: lucrări publice, Freycinet: războiu; Jaures: marină. Ministru de externe va fi numit ulterior, va să și dică nu este exact, că a fost numit ministru de externe dnul Courcel, ambasadorul francez dela Berlin.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dece mii de ani în ghiată.

De

Robert Dunkan Milne.

Traducere de Ioan Popovici.

Era în 8 August, zăduful înădușitor. Lurcrașem mult și cădeam de oboseală. O plimbare până la țermul mării m'ar fi recreat. Plecai murmurând un cântec. Apropiindu-mă de cheiu observai, că despărțământul Nr. 2 era în mișcare neobișnuită, doisprezece oameni se căsniiau încoardându-se a scoate la țermure un obiect învelit într'o pânză groasă, de o lungime de 9 picioare și gros de o jumătate de metru. De pe coperta corăbiei, de bună-seamă a unui pescar de chiți, rostogoliră obiectul cu ajutorul pârghiilor și a funiilor până pe țermure.

Precând mă uitam cum se trudește și îmi frământam mintea, că oare ce va fi obiectul acela și cum a ajuns pescarul de chiți la el, o mână 'mi-se puse pe umăr. Mă întorsei și vădui un om cu o față de bronz, cu barbă plină și cu îmbrăcăminte dură, mie cu totul necunoscut. Cu ochi schinteioși și zimbând, el însă îmi țise: „Ei, tinerele bătrân, nu mă mai cunosci?“

Nu, nu-l cunoseam; însă când mă agrăi a doua-oară și îmi întinse mâna, 'mi-se părea că 'i-aș mai fi audțit glasul. Îndoilele mele

fură risipite, când, scuturându-mi puternic mâna, îmi țise rîdend: „Eu cred, Milne, că nu mă mai cunosci, ce, un an a putut schimba pe Joe Burnham până la nerecunoascere?“

„Dacă e așa, te asigur, că mă bucură și mă măgulesce foarte mult această schimbare.“

Joe Burnham! Bolnavul de nervi în urma zelului la învățătură, fiul milionarului! Să fie el într'adevăr? Da, acum îl recunosci, mă bucurai din inimă și îl admiram dia ce în ce mai mult. Din tinărul palid și perit, ce bărbat puternic, vênjos și vioiu s'a mai făcut.

„Da, vești d-ta“, — țise el, — „și doctorii au câte-odată idei înțelepte. Nu m'au sfătuit să călătoresc prin Europa și Asia, sciind că mă voi dedica cu totul studiului, și n'au stărunit să fac excursiuni cu iacht-ul, plicticoase fiind, dar' 'mi-au recomandat participarea la prinderea chiților împreună cu mișcări trupești și cu recreare sufletească; aerul mării te însufleșește și înfățișarea mea e dovadă, că n'a fost zadarnică călătoria în largul mării. Dar' scușați-mă puțin, am adus cu mine o comoră neprețuită și trebuie să bag de seamă la descărcarea ei.“

„Acest bagagiu colosal“, — întrebai eu arătând cu degetul obiectul înfășurat în pânză groasă, — „e partea d-tale din prada făcută, sau un exemplar din Flora sau Fauna arctică?“

„Cum o iai“, — replică el surițend. „D-ta te apropii de adevăr poate mai mult

decât credu. Vino mâne dimineață la mine, și o să-ți aret ceva vrednic de văduț. Dar' vină la tot cazul“ — continuă el cu o mină foarte serioasă, — „eu te aștept și-ți promit ciasuri plăcute, totodată și folositoare.“

Îi promisei și ne despărțirăm. În dimineața țilei următoare pe la țece ciasuri eram în anticamera lui Burnham. Dădui carta mea servitorului, care, înscințat se vede, abia ce-mi cetise numele, mă și introduse în odaia lui Joe Burnham. Desbrăcat de roc, cu mâinile cămeșii sufocate, dimpreună cu câțiva muncitori, ridica pe masă lungă obiectul adus de pe corabie. „Așa“, — țise el sfirșind lucrul și răsufflând din greu, — „voiu concedia muncitorii și ca să nu fim conturbați voiu închide ușa. Te rog du-te în laborator, și desbracă-ți rocul, căci sper, îmi vei ajuta. Drul Dunne este de bună-seama reținut, de nu mai vine, dar' nădăjdnesc, că nu-l vom aștepta mult.“

Interesul, mai bine, curiositatea îmi era foarte ațită și mă grăbii să fac ceea-ce îmi țise. Spre surprinderea mea, vădui în laborator încă o masă lungă, pe care se afla un basin de zinc lung de șapte picioare și lat de trei; o țeve împreuna basinel cu gura canalului din curte. Cu toate-că era 9 August, focul trăsnea în sobă și era o căldură ca într'o baie de aburi. Întrând în „studio“, cum se numia odată chilia de lucru, zării o masă improvizată de operații, provăduță cu o saltea. Mobilele erau grămădite într'un colț,

în sobă pâlpaia focul ca în mijlocul iernii și lungă zid se afla o țargă. Lipită de saltea era o mescuță cu o baterie electrică, cu o lădiță de medicină și cu o cutie țhirurgică. Ușa dela baie era deschisă și acolo ardea focul; în locul obișnuitului vane se afla un basin de marmoră aproape de două picioare afund și în apropiere un termometru de baie. Toate aceste preparative mă umiră și încă le admiram, când Burnham mă strigă. Umplu cazanul unei mașini de aburi mișcătoare și-i dădu foc; apoi luă un cuțit, îmi dădu și mie unul, țicându-mi să-i ajut a desvêlui obiectul. Parcă nu mai sfirșiam cu tăiatul pânzei și al funiilor. Dar' cu cât tăiam mai mult, cu atât mai intensivă ruceală se răspândia în casă. Degetele ne amortiră și simțirăm binișor frigul. Sfirșind eu tăiatul pânzei, nu putui oprî un strigăt de surprindere, de mirare și de umire. Înaintea ochilor mei era un sloiu de ghiată verție scilpicioasă, curată ca cristallul, ear' în mijlocul lui trupul unui om; atât de frumos și de bine conservat, încât dacă n'ar fi fost ghiată, aș fi jurat că omul trăsese, se va mișca și, agrăit, va răspunde. Ochiul întuneceai și tare deschisi, dar' mulțumita scilpirii ghiției, nu erau nici turburi, nici lănoși. Fruntea lată acoperită de un păr des, creț, castaniu; fața încadrată de o barbă plină, rotundită frumos. Colorarea țetei nu sēmăna cu a unui mort, buzele erau roșii ca vișina și umbrite de mustețe groase. Îmbrăcăminte era croită din țesătură albă, fină și

ușoară, cum se poartă în părțile tropice, și aducea încâtva cu clamysul grecesc sau cu burnusul arabic. Găteala era cu gust, elegantă, și nu 'și-a perdut coloritul. În picioare avea sandale; ear' în degetul arătător dela mâna stângă scilpia o peatră scumpă într'un inel artistic lucrat. Era fața, figura unui om aproape de 30 de ani, și întreaga lui înfățișare exprima liniște. Ori-cum 'și-ar fi aflat sfirșitul, moartea nu 'i-a fost împovărată de nici o durere. (Va urma.)

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de
Lucreția Suciu.
(Urmare.)

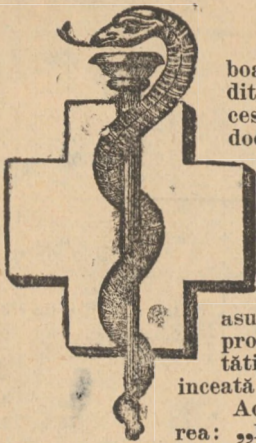
XIV.

Dacă împregiurări deosebite silesc pe Homer să ne fixeze privirea mai multă vreme la un singur corp: el tot nu face o iconă, pe care pictorul ar pute-o urmări cu penelul; ci prin nenumărate apucături el scie pune acest singur obiect într'o serie de momente, în care îl vești tot altfel și unde pictorul trebuie să-l aștepte până în ultima clipită, ca să ne arete gata ceea-ce am vețut la poet formându-se. Spre pildă, dacă Homer vrea să ne arete carul Iunonei, Hebe trebuie să-l compună înaintea ochilor nostri bucată de bucată. Vedem roatele, osiile, țețul, oșteș și cureaule și ștreangurile, nu așa cum sînt așezate unele lângă altele,

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phtisie. Oftică. Lipsă de respirațiune. Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndoelnica lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necredut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecărui la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altceva nu a mai ajutat nimic, prin întrebunțarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntoarcerea promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu deservire chiar și în casuri deperate. Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plămâni“ se nu trăgâneze cu aplicarea curei de exhalatiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuență. — Aparatul de exhalatiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru întrebunțare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fi. 8.—, cu gasonetri fi. 10.— bani cada ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann,

Viena, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70.

[629] 19—52

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau 1. Knittelfeld în Stîria, 29 Iulie 1888.

P. A. X.

Stimabile Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renunimului D-tale aparat de exhalatiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre. Cu distincă stimă

Pater Placidus Berner, O. S. B.

Însciințare.

P. T.

Am onorul a face prin aceasta cunoscut onoratalui public, că am luat prin cumpărare neguțătoria de mărfuri

de băcănie, de coloniale și de colori,

până acum cu firma

„Filiala G. W. Grohmann“,

și o voui purta pe viitor pe socoteala proprie sub firma

Iulius Ballmann.

Recomand prin aceasta depositul meu de mărfuri totdeauna proaspăt sortate și dau onoratalui public asigurarea, că fi stau la dispoziție totdeauna cu cea mai reală promptitudine.

Cu deplină stimă

Iulius Ballmann.

Strada Morii Nr. 11.

[680] 1—3

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coade tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nunță, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndereticul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor înderetic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătorea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between various cities like Budapest, Arad, Sibiu, and Cluj. Includes train types (Tren de persoane, Tren accelerat, etc.) and times.